

- یکشنبه ۱۱ شهریور ۱۴۰۳**
- سال هفدهم - شماره ۲۹۳۴**

سهراب، پسر پهلوان، در حال کشتن اژدها

((تویوکو))، باتوق بچه‌های فراری؛ روایتی از محله‌های بی‌قانون در پایتختِ قانون‌مدار آسیا

سیهرغرب، گروه جوانی: «سوزوکا» و «نپیا»، دو دختر نوجوان ژاپنی در حالی که سر تا پا پوشاک مشکی به تن دارند که به عنوان یونیفرم غیررسمی («بچه‌های تویوکو») شناخته می‌شود، قبول کرده‌اند عضوی از «باند جوانان فراری» در شهر توكیو، پایتخت ژاپن باشند.

نپیا در ژانویه امسال (۲۰۲۴) به خط قرمز منطقه (کابوکیچو) در توكیو رسید و به سرعت توسط این باند کودکان و نوجوانان فراری دستگیر شد و سوزوکا هم در ماه آوریل، وارد گروه شد. این دو نوجوان نیز مانند بسیاری از دختران تنها و فراری از خانه، به عنوان اعضای این گروه که در توكیو به «قبیله تویوکو» (محله تو-یوکو) معروف است، روزگار نه چندان عادی را می‌گذرانند. این چند صد نوجوان که اغلب روابط مستحکم خانوادگی ندارند و گاهی هم به حدود ۲۰ سالگی می‌رسند برای گذراندن زندگی ناچار می‌شوند به کارهای غیرقانونی مانند دست‌فروشی مواد مخدر، بزهکاری و روابط غیراخلاقی روی بیاورند.

آنها در خیابان‌ها یا آپارتمان‌های دوستانشان می‌خوابند و وقتی هوا خیلی بد است با هم جمع می‌شوند تا یک هتل ارزان را برای شب کرایه کرده و به اشتراک بگذارند.

هرچند بسیاری از این نوجوانان بارها برای فرار از سوءاستفاده و کارهای خلاف با هم متحد شده‌اند اما از آنجا که با حمایت بسیار اندکی به عنوان افراد آسیب‌پذیر در جامعه توكیو مواجه هستند، بازهم به ناچار به سمت مواد مخدر و روابط غیراخلاقی کشیده می‌شوند.

به گفته پلیس و مددکاران اجتماعی، افراد جوان و نوجوان به ویژه در مراکز شهری شلوغ مانند منطقه (شینجوکو کابوکیچو) در توكیو به طور فزاینده‌ای درگیر جرم و جنایت و موقعیت‌های آسیب‌پذیر می‌شوند.

■ **جنون اوردوز عمدی در بین کودکان در کابوکیچو**

پول باقی مانده اغلب صرف سیگار، الکل و خرید داروهای بدون نسخه می‌شود که در مقادیر زیاد مصرف می‌کنند تا عمداً «اوردوز» (مصرف افراطی مواد مخدر که گاه منجر به مرگ می‌شود) کنند.

جنون اوردوز عمدی برای اولین بار در سال ۲۰۲۲ در این منطقه ظاهر شد. مقامات به رسانه‌های محلی گفتند که در حمله ضربتی پلیس به پاتوق‌های بچه‌های تویوکو در دسامبر سال گذشته (۲۰۲۳)، ۲۹ کودک دستگیر شدند که تعدادی از آنها انواع مختلفی از داروهای بدون نسخه را در اختیار داشتند.

شماری از مرگ و میرها در سراسر ژاپن در میان جوانانی رخ داده است که اغلب از الگوی رفتاری بچه‌های تویوکو که معمولا در رسانه‌های اجتماعی به اشتراک گذاشته می‌شود، پیروی می‌کنند.

■ **هیچ قانونی در این خیابان‌های خشن وجود ندارد**

«هید موری جن»، یکی از اعضای موسس شورای پدران و مادران برای محافظت از جوانان (Seiboren) می‌گوید: گروه جوانان بی‌خانمان برای نخستین بار حدود پنج سال پیش شروع به تجمع در یک میدان محل عبور عابران پیاده کردند که اطراف آن را فروشگاه‌های شبانه‌روزی، اتاق‌های کاراکو، رستوران‌ها، هتل‌های ارزان قیمت و یک پردیس سینمایی احاطه کرده بود. او معتقد است قوانین ژاپن دیگر واقعا در می‌دانی که این جوانان در آنجا تجمع می‌کنند و حتی خیابان‌های مجاور آن، اعمال نمی‌شود. وی افزود: آن‌ها با وجود اینکه زیر سن قانونی هستند، مشروبات الکلی مصرف می‌کنند، سیگار می‌کشند و حتی با هدف اوردوز شدن، دارو می‌خرند.

موری جن هشدار می‌دهد که با تجمع جوانان بیشتر و جلب توجه رسانه‌ها، این منطقه بدنام شد. و همین امر به نوبه خود، این محله را به معیادگاهی برای بچه‌های فراری و بی‌خانمان از سراسر کشور تبدیل کرد.

او می‌گوید پلیس تاکنون چندین مداخله

بی‌سابقه انجام داده است و در سال ۲۰۲۱ میلادی پس از آن‌که یک مرد بی‌خانمان به دست ۶ نفر شکنجه و کشته شد، رهبر غیررسمی این گروه که او را «هاثورو» صدا می‌زدند، دستگیر شد.

■ **چندی بعد هاثورو نیز قبل از اینکه دادگاهی شود، خودکشی کرد.**

موری جن می‌گوید: این بچه‌ها از والدینی که با آن‌ها بدرفتاری کرده‌اند یا هیچ علاقه‌ای به آن‌ها نداشتند، فرار می‌کنند. برخی هم یتیم بودند که از شهر خود فرار کردند و اکنون اینجا خانه آن‌هاست؛ مکانی که هیچ قانونی ندارد و ۲۴ ساعت شبانه‌روز فعال است.

■ **هیچ‌کس اهمیت نمی‌دهد و هیچ‌کس مسئولیتی برعهده نمی‌گیرد**

به گزارش خبرگزاری آلمانی دویچه‌وله، شورای «سیبورن» (Seiboren) یا شورای پدران و مادران برای محافظت از جوانان)، کافه‌ای دارد که جوانان می‌توانند برای خوردن یک وعده غذای گرم یا کمی گرم شدن در روزهای سرد زمستان به آنجا بیایند.

در برخی روزها، بیش از ۱۰۰ کودک و نوجوان فراری در آنجا توقف می‌کنند. مشاوران نیز در این محل مجموعه حمایتی در دسترس هستند با این حال جوانان برای اعتماد کردن به آنها تحت فشار قرار نمی‌گیرند.

موری جن معتقد است قوانین مربوط به بی‌خانمان‌ها و مسئولیت والدین در قبال کودکان در ژاپن ضعیف است و به همین دلیل است که متوقف کردن این مشکلات بسیار دشوارتر شده است.

او می‌گوید: دولت ملی، دولت مرکزی توكیو و وی تاکید می‌کند: هیچ کس اهمیت نمی‌دهد و هیچ کس مسئولیت کمک به این جوانان را برعهده نمی‌گیرد. بعضی اوقات برخی نهادها و مراکز حمایتی، آنها را تحت مراقبت قرار می‌دهند اما این نوجوانان فقط چند روز در این مراکز می‌مانند

و پس از آن دوباره به حال خود بر می‌شوند و طبیعی است که بازهم به این خیابان‌های ناامن باز می‌گردند. در واقع هیچ حمایت طولانی مدتی از این بچه‌ها وجود ندارد. موری جن مشکلات کابوکیچو را که در حال ظهور و سرایت کردن به سایر خیابان‌های مناطق

تفریحی شبانه در سراسر این کشور از جمله (سوسوکینو) در «ساپورو» و «مینامی» در «اوساکا» است، ناشی از تغییرات شگرفی می‌داند که در جامعه ژاپن در دهه گذشته رخ داده است. او می‌گوید این مشکل ۱۰ سال پیش وجود نداشت.

او در توضیح این شرایط می‌گوید: در گذشته، ژاپن جامعه‌ای متشکل از روستاها و جوامع کوچک‌تر بود که خانواده‌ها و همسایگان از یکدیگر مراقبت و به یکدیگر کمک می‌کردند. اما این روابط و حمایت‌ها به تدریج از بین رفته است. این روزها افراد بیشتری با مشکلات مالی روبرو هستند، تعداد زیادی از مادران مجرد در تلاش هستند تا زندگی خود را تامین کنند و فرزندان جوان آنها، غرق در تلفن‌های همراه و دنیای آنلاین هستند. این شرایط به نوبه خود منجر به کاهش حمایت خانواده از فرزندان می‌شود.

■ **خطر در خیابان**

«یونی»، جوان ۲۲ ساله و خانواده‌اش پس از فاجعه هسته‌ای مارس ۲۰۱۱ که در پی زلزله ۹ ریشتری و به دنبال آن، وقوع سونامی و از کار افتادن ماشین‌آلات نیروگاه هسته‌ای شماره ۱ فوکوشیما و نشست مودارادیواکتیو در منطقه رخ داد، مجبور به ترک استان فوکوشیما شدند. به دنبال این جابه‌جایی، خانواده با مشکلات مالی مواجه شدند و مجبور بودند سال‌ها از جایی به جای دیگر نقل مکان کنند. یونی (نام مستعاری که او برای خودش انتخاب کرده به معنای خاریشت دریایی است) ۱۸ ماه پیش و پس از دیدن ویدیوهای بچه‌های کابوکیچو شد.

او می‌گوید: اینجا در ابتدا همه دوستانه و گشاده‌رو برخورد می‌کردند و به راحتی می‌شد افرادی را برای صحبت با آن‌ها پیدا کرد. من برای نخستین بار به اینجا آمدم زیرا فکر می‌کردم ممکن است بتوانم به بچه‌ها در رفع مشکلات کمک کنم اما در نهایت با آنها ماندم.

یونی اذعان کرد که این محله می‌تواند خطرناک باشد. او گفت کودکان ضعیف‌تر را می‌توان به راحتی متقاعد کرد که وارد اعمال غیراخلاقی شوند و آن‌ها را رفتار دیگران در گروه کپی می‌کنند. او حتی جوانی را می‌شناخت که با پریدن از ساختمان مجاور خودکشی کرده بود.

از سوزوکا (همان دختری که ماه آوریل به گروه

ملحق شده بود) هم وقتی در مورد امیدهایش برای آینده پرسیدیم، گفت: من رویایی ندارم. با این حال نپیا در پاسخ به این سوال گفت که می‌خواهد شغلی داشته باشد که در آن مورد احترام قرار بگیرد.

■ **روند نگران‌کننده زندگی جوانان آسیب‌پذیر در مناطق شهری ژاپن**

ژاپن در حالی چهارمین اقتصاد بزرگ در جهان محسوب می‌شود که در سال‌های اخیر، شاهد روندی نگران کننده در قشر کم سن و سال به ویژه کودکان، نوجوانان و جوانان بوده است.

این سناریو، بازتاب دوره پس از جنگ است که در آن یتیمان و جوانان آواره در خیابان‌ها در جست‌وجوی معیشت و سرپناه پرسه می‌زدند و چالشی تاریخی را برجسته می‌کند که به اندازه کافی به آن پرداخته نشده است.پس از جنگ جهانی دوم، ژاپن با چالش‌های بی‌شماری در روند بازسازی مواجه شد از جمله این مشکلات تعداد زیاد کودکانی بودند که یتیم شده یا از خانواده‌هایشان جدا مانده‌ند. این کودکان که اغلب از آنها به عنوان «یتیمان جنگ» یاد می‌شود، یک منظره رایج در شهرهای سراسر ژاپن بودند که برای یافتن غذا، سرپناه و هر وسیله‌ای برای زنده ماندن تلاش می‌کردند.

گسست اجتماعی ناشی از جنگ، بخش قابل توجهی از جمعیت جوان ژاپن را در آن دوران در معرض استثمار و بزهکاری قرار داد.

به گزارش یوسی‌ای‌نیوز، این وضعیت به سرعت به زمان حال هم منتقل شد و در حالی که شرایط کنونی ممکن است نسبت به آن دوران بهبود یافته باشد اما موضوع اساسی که آب دربار پذیري جوانان است، همچنان در اغلب شهرهای ژاپن یک معضل جدی و نگران کننده است. اقدامات اخیر اداره پلیس منطقه کلان‌شهر توكیو برای آگاه‌سازی جوانان در زمینه جرایم و استثمار احتمالی در محله تویوکو در شینجوکو کابوکیچو، نمایانگر الگوی مدرن همان مشکل دیرینه است.

یکی از عملیات‌های پلیس توكیو که منجر به راهنمایی ۳۱ جوان شد، شکاف اجتماعی را در حفاظت از رفاه کودکان حتی در مناطق شهری آشکار می‌کند. این معضل به ویژه در کشوری که به دلیل قدرت اقتصادی و پیشرفت فناوری خود شهرت دارد، بسیار بیشتر قابل تامل است. مشارکت

وظیفه‌هایی که خانواده‌ها نسبت به جوان دارند

جوان، دل رقیق و آماده‌ای دارد که هر بذری در آن بکارید بهره خواهد داد. اگر در این زمین خالی بتوانید محبت خداوند و دوستی اهل بیت (علیه‌السلام) فرمودند: به آموختن خدیت به نوجوانان‌پیش از آن که منحرفین آنان را گمراه سازند، اقدام کنید.[۳]

۴. چیزی را به جوان تحمیل نکنید
یکی از اشتباهاتی که برخی از خانواده‌ها دارند این است که جوان را با درون جوانی خودشان مقایسه می‌کنند و این رفتار باعث می‌شود تا جوان تا محیط خانواده دور شود، این جوان متعلق به امروز است نه دوران گذشته و قدیم، پس سعی کنید با او رفتار مناسب با زمان او داشته باشید و سعی نکنید تا باورهای خودتان را به او تحمیل کنید. بلکه زمینه را برای او فراهم سازید تا خودش با فراغ بال هرکدام را دوست دارد انتخاب کند. آداب و رسوم خود را به فرزندان‌تان تحمیل نکنید زیرا آنان برای زمانی غیر از زمان شما آفریده شده‌اند.[۴]

۵. الگوی مناسب برای جوان خود در نظر بگیرید
بسیار بیشتر قابل تامل است. مشارکت جوان در این دوره از زندگی احساس می‌کند که

جوانی

روزنامه سپهر، یک روزنامهٔ ایرانی

خودکشی در میان افراد زیر ۲۰ سال با روند نگران‌کننده‌ای مواجه است. متأسفانه، ننگ پیرامون سلامت روان در جامعه ژاپن و بی‌میلی فرهنگی برای کمک گرفتن از فرد یا افراد متخصص و درمانگر به نوبه خود به این مشکل دامن می‌زند.

در ژاپن عموماً کودکان از جانب والدین تشویق می‌شوند تا در مدرسه برتر باشند اما فشار ناشی از این نگرش و تلاش افراطی برای «بهتر از بقیه بودن»، بر سلامت عاطفی کودکان و نوجوانان تأثیر نامطلوب می‌گذارد. در این کشور آسیایی پیشرفته به‌رغم داشتن نرخ فقر کمتر از متوسط و یکی از قوی‌ترین اقتصادهای جهان، کودکان ژاپنی از اعتماد به نفس پایین رنج می‌برند و کارشناسان آموزش این مشکل را به قلدری و رقابت شدید برای ورود به دانشگاه نسبت می‌دهند.

بسیاری از کودکان در این کشور استقلال ندارند زیرا والدین آنها به دلیل فشار تحصیلی برای عملکرد خوب در مدرسه، آنها را از بازی و سایر فعالیت‌های تفریحی و نشاط بخش منع می‌کنند.

کارشناسان تاکید می‌کنند ژاپن نیز مانند بسیاری از کشورهای توسعه یافته دیگر و جوامع پردرآمد، کناره‌گیری اجتماعی را در میان جوانان خود تجربه کرده است.

اصطلاح «هیکی‌کوموری» (hikikomori) برای توصیف افرادی استفاده می‌شود که دنیای مجازی را بر زندگی واقعی اولویت می‌دهند و برای مدت طولانی در خانه‌های خود محبوس می‌مانند.هیکی‌کوموری در لغت به معنی کناره گرفتن و محصور شدن است

این جوانان کسانی هستند که به طور کامل جامعه خود بریده‌اند و در تنهایی و انزوی اتاق خود به یک فعالیت سرگرم‌کننده مثل بازی‌های ویدئویی مشغولند.

روانشناسان بر این باورند که کناره‌گیری اجتماعی جوانان اغلب با دل‌بستگی ناپایمن مرتبط است که نشان می‌دهد این جوانان ممکن است در سال‌های اولیه زندگی خود احساس امنیت نکرده باشند. در حالی که حمایت والدین برای دل‌بستگی ایمن ضروری است اما محافظت بیش از حد نیز به قول معروف (از آن سوی بام افتادن) است و می‌تواند استقلال کودکان را محدود کند.

کارشناسان همچنین یادآور می‌شوند این مشکل با همه‌گیری کرونا تشدید شده است.

بر اساس داده‌های وزارت بهداشت، کار و رفاه ژاپن در سال ۲۰۱۵، در این کشور نیز مشابه کره جنوبی، تعداد خودکشی افراد زیر ۲۰ سال در حال افزایش است. در ژاپن نوجوانان اغلب به عنوان گروه سنی منفعل و بی‌پاسخ به فحشارهای اجتماعی سنگینی که با آن روبرو هستند، تلقی می‌شوند. کودکان همچنین از سنین پایین با حجم زیادی از تکالیف درسی مواجه هستند، زیرا این یک از عناصر اصلی آموزش آنها است.

چالش جوانان آسیب‌پذیر در مناطق شهری ژاپن صرفاً یک موضوع مرتبط با اجرای قانون نیست بلکه یک موضوع اجتماعی پیچیده است که بر جنبه‌های نابرابری اقتصادی، فرهنگی خانواده‌ها و ارزش‌های اجتماعی اشاره دارد. بنابر ارزیابی «موسسه ملی تحقیقات جمعیت و تامین اجتماعی» این کشور، عواملی چون کاهش تعداد پدران جوانتر و گرایش کمتر جوانان ژاپنی به ازدواج و تشکیل خانواده، منعکس‌کننده هنجارهای اجتماعی در حال تغییر و فشارهای اقتصادی است که اثر آیشاری بر جمعیت نوجوان دارد.

برنامه‌های آموزشی، طرح‌های اطلاع‌رسانی جامعه و خدمات حمایتی متناسب با نیازهای نوجوانان می‌توانند تفاوت قابل‌توجهی در جلوگیری از بوره‌کشی یا مشارکت آنها در فعالیت‌های مجرمانه ایجاد کنند. علاوه بر این، نیاز برمی به یک تغییر اجتماعی وجود دارد که به علل ریشه‌ای آسیب‌پذیری کودکان و نوجوانان ژاپنی مانند ناامنی اقتصادی، انزوی اجتماعی و فقدان فرصت‌های آموزشی و تفریحی مقرون‌به‌صرفه و در دسترس بپردازد.

برنامه‌های آموزشی، طرح‌های اطلاع‌رسانی

جامعه و خدمات حمایتی متناسب با نیازهای نوجوانان می‌توانند تفاوت قابل‌توجهی در جلوگیری از بوره‌کشی یا مشارکت آنها در فعالیت‌های مجرمانه ایجاد کنند.

علاوه بر این، نیاز برمی به یک تغییر اجتماعی وجود دارد که به علل ریشه‌ای آسیب‌پذیری کودکان و نوجوانان ژاپنی مانند ناامنی اقتصادی، انزوی اجتماعی و فقدان فرصت‌های آموزشی و تفریحی مقرون‌به‌صرفه و در دسترس بپردازد.

برنامه‌های آموزشی، طرح‌های اطلاع‌رسانی

جامعه و خدمات حمایتی متناسب با نیازهای نوجوانان می‌توانند تفاوت قابل‌توجهی در جلوگیری از بوره‌کشی یا مشارکت آنها در فعالیت‌های مجرمانه ایجاد کنند.

علاوه بر این، نیاز برمی به یک تغییر اجتماعی وجود دارد که به علل ریشه‌ای آسیب‌پذیری کودکان و نوجوانان ژاپنی مانند ناامنی اقتصادی، انزوی اجتماعی و فقدان فرصت‌های آموزشی و تفریحی مقرون‌به‌صرفه و در دسترس بپردازد.

- نکته پایانی:**
- امام خاتمه‌ای فرمودند: جوانان عزیز! دشمن روی شما سرمایه‌گذاری‌های زیادی می‌کند؛ حواستان جمع باشد. عده‌ایی را به بی‌تفاوتی می‌کشاند و عده‌ایی را دلسرد و مأیوس می‌کند. [۴] شرح و تفسیر آفت جوان است. جوانها بداندند که متأسفانه یأس به روح جوان زودتر راه پیدا می‌کند؛ همچنان که امید این‌گونه است. در مقابل یأسی که دشمن می‌خواهد به جوان‌ها تلقین و تزریق کند، خودتان را مصونیت بدهید. [۶]
- پی نوشت:
- [۱] اصول کافی (ط-الاسلامیه) جلد ۸، صفحه ۶۶ح.
- [۲] نهج‌البلاغه (صبحی صالح) صفحه ۳۹۳، نامه ۳۱ – تحف‌العقول صفحه ۷۰
- [۳] تهذیب‌الأحكام (تحقیق خراسان) جلد ۸، صفحه ۱۱۱، ۳۰ح.
- صفحه ۲۶۷، ۱۰۴ح
- [۵] همان، صفحه ۳۳۳، ح۸۱۷
- [۶] مقام معظم رهبری، سخنرانی در دیدار با گروه کثیری از دانش‌جوان و دانش‌آموزان، به‌مناسبت سیزدهم آبان ماه ۱۳۹۶/۰۸/۱۰

یک شخصیتی باید وجود داشته باشد تا از او الگو برداری کرد. اگر خانواده‌ها باهوش باشند و بدانند که چگونه الگوسازی‌کنند، می‌توانند آینده‌درخشانی برای فرزندشان بسازند. انتخاب الگو دراستای ارزش‌های هر فرد می‌باشد، جوانانی که ارزش‌های معنوی، دینی و اخلاقی برایشان مهم است الگوهای خود را از میان شخصیت‌های مذهبی پیدا می‌کنند و جوانانی که قدرت بدنی، جمال‌ظاهری، ثروت و امثال این‌ها برایشان مهم است از افرادی که در این زمینه‌ها مطرح هستند، حواس‌تاز باشد که جوانان را چگونه تربیت کرده‌اند تا انتخاب مناسبی برای الگوی خود داشته باشد.

۶. نکات کاربردی را به جوان آموزش دهید
جوان نیاز ندارد که به تمام علوم یا فنون آگاهی پیدا کند، شما به‌عنوان پدر و مادر باید از شخصیت جوان خود آگاهی پیدا کنید و طبق شخصیت و استعداد او، آن چیزهای که مفید قاید است را به جوان خود آموزش دهید تا بتواند بوسیله آن‌ها، آینده خودشان را به زیبایی رقم بزند. امام علی (علیه‌السلام) فرمودند: شایسته‌ترین چیزهایی که نوجوانان باید بیاموزند، آن چیزهایی هستند که هنگام بزرگسالی به آن‌ها نیاز دارند.[۵]

^[1] روزنامه سپهر، یک روزنامهٔ ایرانی